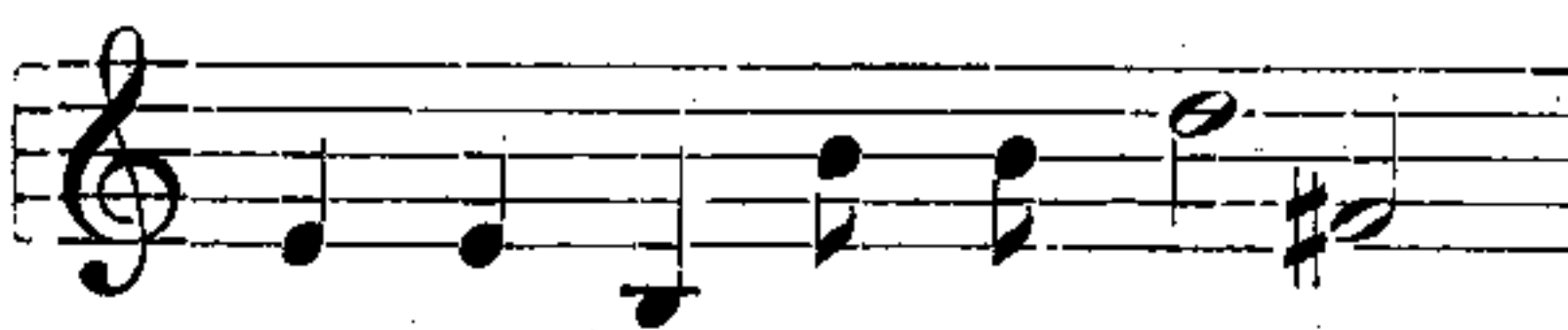
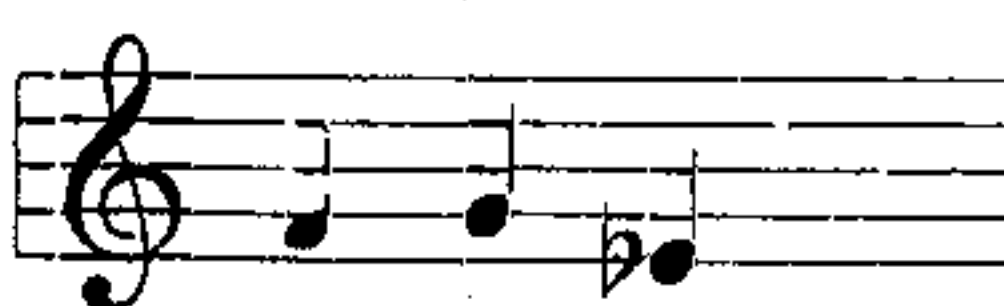

Kluk mladý:
— sle-čin-ko pod-te na mli-ko —

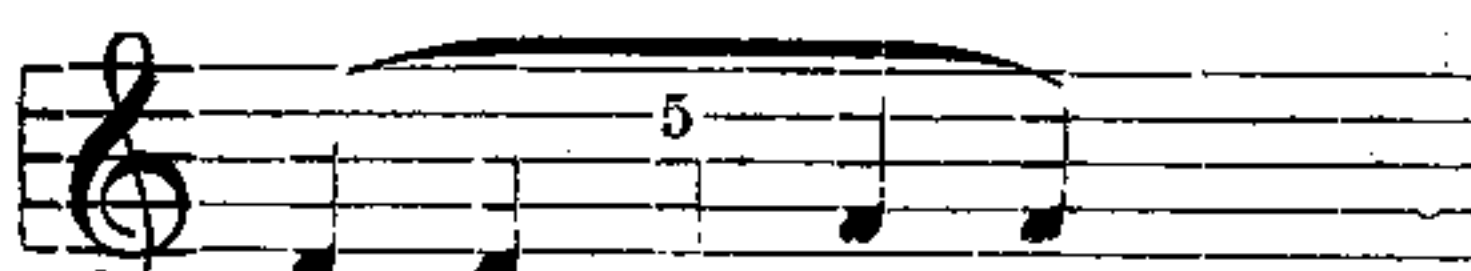
Klučina:
— kur čat-ka ně - u - te-kly

Starý dělník:
— po-řed-ňu-jem —

— ho - ři - my, ho - ři-my! (hoříme!)

Kravař jmenuje své krávy:
Ru-ža-na —

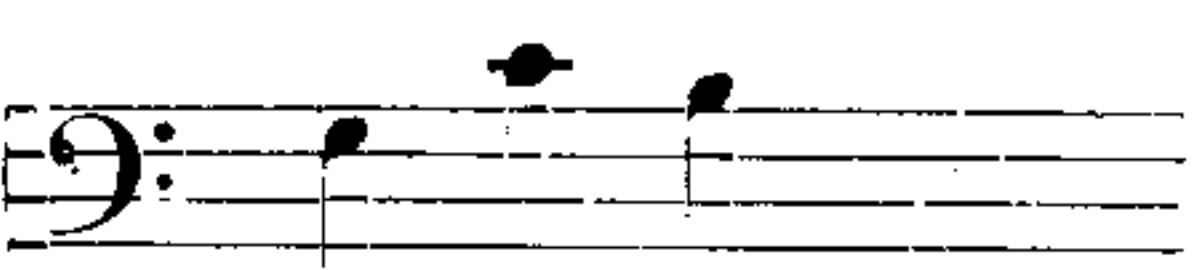

Když se zlost zažírám mlčením, tož se — »tru-ti-na — do člověka leje«.

»Ta-ku ne-veř-ku — nošu nėsła« — (žena)

— pěkne ka-my-čky — (kaménky)

— »Mám řa-lin-ku« — (loutku) — praví děvčátko.

Ma-ru - šo!

— o-bra-ca — praví muž od Albrechtiček.

»Vinca« budí: Strýku, sta-vaj-tě!
Až do zpěvu tento nápěvěk mluvy přecházel.